

Dværgvækst

Kennel Friis v/ Ejvind Friis Mikkelsen
El-vej 13, Seest, DK 6000 Kolding
(45) 61 66 83 03
ejfriism@gmail.com

Friis Lara

Nogle personer har skrevet til mig om jeg ikke har en artikel om Dværgvækst, så derfor lidt om dette emne.

Dværgvækst hos Schæferhunden

Dværgvækst er en arvelig lidelse.

Dværgvækst opstår i henhold til hypotesen kun hos afkom, når begge forældre har det pågældende gen, og på grund af manglende produktion af væksthormon i området af hjernen der hedder hypofysen.

Dværgvækst er en arvelig sygdom, og raske forældre kan derfor få en hvalp med dværgvækst

Symptomerne er bl.a. en ulden hvalpepels der ikke erstattes af normal pels.

Hundens kønsorganer er ofte underudviklet, og tæverne kommer næsten aldrig i læbetid.

Ofte viser sygdommen sig inden for de første 6 mdr. af hundens levetid.

Dværgvækst hos schæferhunde er beskrevet første gang i 1974 i Nordisk Veterinærmedicin og i 1975.

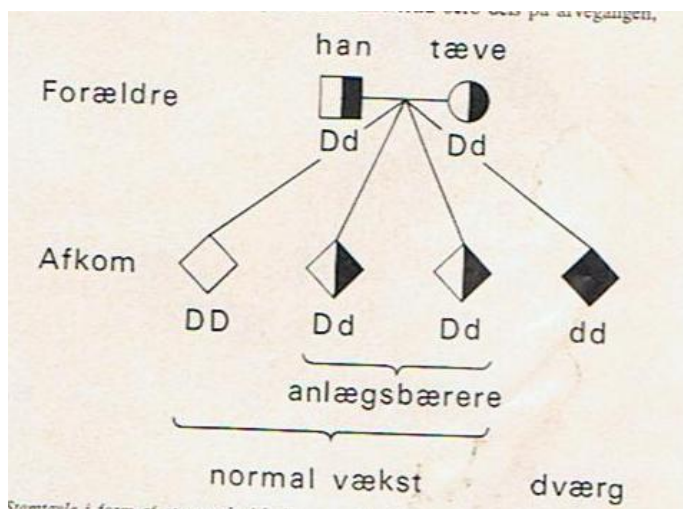
Når sygdommen før 1974 kun var rapporteret sporadisk og uden erkendelse af den arvelige natur, hænger det sammen med at uønskede hvalpe er blevet aflivet.

Dværgvækst i Schæferhunden er defineret som en tilstand, hvor udviklingen af hunden er temmelig langsom eller forsinket.

Med andre ord dværgvækst i Schæferhunde er en betingelse for unormalt lille krop, som er karakteriseret ved ændring i proportioner kropsdele.

Dværgvækst hos Schæferhunden kaldes Hypofyse dværgvækst

En sygdom som er meget sjælden.

Stamtavle i form af genealogisk diagram der illustrerer den forventede udspaltning blandt afkom efter forældre, som er anlægsbærere, det vil sige bærere af et enkelt vigende = recessivt arveanlæg.

Anlægget eller D for normal vækst dominerer over det recessive anlæg d for dværgvækst.

Ruder symbolet for afkommet betegner :han eller hun.

For meget linieavl hos nogle opdrættere har øget forekomsten af hypofysær dværgvækst.

Der findes forskellige former for dværgvækst.

Hypofysen dværgvækst som er fundet i den tyske schæferhund er muligvis en polygen uorden på tærsklen naturen, de fleste af forskerne selv mener, at det som et resultat af en simpel autosomal recessiv egenskab.

I de fleste arter kan det recessive gen forbliver skjult i mange generationer.

Gennem undersøgelser af stamtavler tyder det på at genet kan føres tilbage til tyske schæferhunde fra omkring 1940.

I Danmark havde vi på et tidspunkt nogle hunde der gav dværgvækst.

Dværgvækst er påvirket på grund af funktionsfejl i hypofysen. Dværgene har genotypen dd, medens schæferhunde med normal vækst har genotypen DD eller Dd.

5 ½ måned schæferhund fra samme kuld

Dværghunden er en tæve og er betegnet ved D. Den normale hund er en han.

Dværgene skiller sig ud fra normale kuld søskende allerede, når de er 1 uge gamle og vejer ca. halvdelen af normalvægten. Årsagen er mangel på væksthormonet somatodin.

Somatomedin er et peptid hormon.

Et problem, vi kan forvente ved at avle tyske schæferhunde med Hypofyse dværgvækst, er bl.a. at besidde lav frugtbarhed.

Størrelsen kan variere afhængigt af størrelsen af kuldet.

Hunde med dværgvækst bliver sjælden ret gamle.